

[Anders Poulsen]

en særlig indsats for en bedre sikring af borgerne i alle dele af landet imod hærværk og vold.

Alice Faber (SF):

BZernes kamp imod de vilkår, der bydes ungdommen i dag, bringes endnu en gang op i folketinget af fremskridtspartiet. Vi havde den samme debat for et års tid siden.

De mørke udsigter, vi har at give ungdommen, bekymrer os alle. Den optimisme, der præger den konservative regering, når ikke rigtig ned til de unge eller ud til mange af dem, der rammes af regeringens asociale og skæve fordelingspolitik. Men det er desværre heller ikke de unges vilkår, der interesserer fremskridtspartiet her i folketinget. Fremskridtspartiet bekymrer sig over den voldelige uro i København, der gør, at fredelige og lovlydige borgere ikke kan færdes i byen. Årsagen til disse forhold skulle være BZerne.

I modsætning til fremskridtspartiet tror vi ikke, at borgerne er bange for havnearbejdere eller andre, der strejker, eller for BZere, der laver en demonstration. Men når man ser det politiofbud, der indsættes ved fredelige demonstrationer, må vi gå ud fra, at politiet er bange på forhånd. Det undrer os bare, at politiet tilsyneladende er uvidende om, at det fremkalder angst hos en stor del af befolkningen, når man kører med hylende sirener på fortove, i modsat retning i ensrettede gader, på gågader osv., og når kampklædte politibetjente dukker op i hundredvis. Befolkningen får indtryk af, at der er optræk til virkelig alvorlige episoder, hvor mange menneskers liv står på spil, eller optræk til episoder, som må have uoverstigelige menneskelige konsekvenser. Det er meget svært for befolkningen at finde ud af, hvad der er på færde, for politiet er meget sparsomt med at give befolkningen de mest enkle oplysninger, og det finder vi hverken legalt eller menneskeligt korrekt.

Når befolkningen oplever, at BZerne og strejkende havnearbejdere, som har været målet for politiets aktioner, bliver jaget igennem gaderne, så får folk oplevelsen af, at de forfulgte må have gjort noget virkelig alvorligt, og det gør dem naturligvis bange. Efter episoden læser folk i avisen, hvordan husbesættelser, strejker osv. fører til vold mod politiet i uhyggelig grad. Nogle af de lovlydige

borgere har måske været udsat for knippslag fra politiets side, for folk løber jo, hvis de bliver bange for disse politiofbud.

Vi er af den opfattelse, at det ikke er politiets opgave at gå til angreb på demonstranter og strejkende arbejdere, hvis der opstår uro, f.eks. fordi store befolkningssammenslutninger altid trækker ballademagere til. Politiet skal naturligvis hjælpe, det er dets opgave, men der kræves en god portion professionel indstilling og en god faglig uddannelse til at finde ud af, hvordan man standser ballademagere. Det er der mange politifolk der er gode til, men det kunne godt se ud til, at politiet har brug for endnu bedre uddannelse på baggrund af de mange episoder, der har været i den senere tid.

Vi er af den opfattelse, at politiet ikke bør sættes ind over for forhold, der skal klares af politikerne ved at forebygge og rette op på de uligheder i samfundet, der fører til desperate tilstande hos truede befolkningsgrupper, som bekymrer sig for fremtiden.

I den anledning vil jeg gerne spørge fremskridtspartiet: hvad har det egentlig gjort for at forebygge nogle af disse ting? Hvad har fremskridtspartiet gjort for at forebygge narko- og alkoholmisbrug ud over at forlange mere politi og bedre efterforskningsmuligheder? Det forebyggende arbejde lægges af fremskridtspartiet over til forældrene, hvis vilkår forringes dag for dag.

Jeg vil godt sige, at vi i SF naturligvis tager afstand fra de voldelige overfald på politiet, det være sig fra personer, der er konfuse, desperate unge, desperate strejkende, desperate kriminelle, eller hvem det nu er. Det ville være godt, hvis agtelsen for og tilliden til politiets arbejde var noget, der sad dybt i enhver dansker.

Vi finder naturligvis også, at det er vigtigt, at alle kan færdes i byen uden at være bange, og vi mener også, at almindelige borgere – både de fredelige og lovlydige og alle de andre – skal kunne gå alle steder i vort land uden at være bange. Men der er mange årsager til at være bange i disse tider. De unge er også bange. De er bange for de ødelæggelser, der sker af vores miljø og vores natur. De er bange for kernekræfter og den ødelæggelse af byerne, som sker ved hovedløs sanering. De ønsker flere ungdomscentre og flere kollektiver for at undgå urolighederne. Der er mindst 75.000